

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ

София, 10 юли 1978 година

СЪДЪРЖАНИЕ

ДНЕВЕН РЕД	4 стр.
ПРИСЪСТВУВАЩИ	5
ОТКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	5
ПЪРВА ТОЧКА	
ПРОЕКТОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА "КРАЛ ЛИР" И "ОПИТ ЗА ЛЕТЕНЕ"	
ПРЕДЛОЖЕНИЯ	
Крикор Азарян	6
Младен Киселов	7
ИЗКАЗВАНИЯ	
Филип Филипов	8
Маргарита Дупаринова	10
Антония Каракостова	10
Виолета Гиндева	10
Сава Хашъмов	11
Енчо Халачев	11
Банчо Банов	12
Любомир Кабакчиев	12
Крикор Азарян	13
Младен Киселов	15
Рачко Ябанджиев	15
Любомир Кабакчиев	17
Рачко Ябанджиев	21
Филип Филипов	22
Любомир Кабакчиев	26
Николина Лекова	26
Николай Николаев	27

Георги Черкелов	28
ОТГОВОР НА РЕЖИСЬОРите	
Крикор Азарян	33
Младен Киселов	34
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ	
предс. Дику Фучеджиев	40
ВТОРА ТОЧКА	
ПРЕДЛОЖЕНИЯ	41
ИЗКАЗВАНИЯ	
Николай Николаев	42
Рачко Ябанджиев	42
Виолета Гиндева	42
Антония Каракостова	42
РЕШЕНИЕ	
предс. Дику Фучеджиев	42
ЗАКРИВАНЕ	
предс. Дику Фучеджиев	43

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ

Стенографски протокол

София, 10 юли 1978 година

/Открыто в 11,05 часа/

- 0 -

ДНЕВЕН РЕД

1. Разпределение на ролите в писите "Крал Лир" и "Опит за летене".
2. Категоризация на роли в "Сенки" и "Всичко е свършено"

- 0 -

ПРИСЪСТВУВАТ:

Дико Фучеджиев
Сава Хашъмов
Николай Николаев
Любомир Кабакчиев
Рачко Ябанджиев
Маргарита Дупаринова
Младен Киселов
Крикор Азарян
Филип Филипов
Антония Каракостова
Крум Табаков
Енчо Халачев
Банчо Банов
Кирил Неделчев
Николина Лекова
Виолета Гинdeva
Георги Черкелов

ОТСЪСТВУВАТ:

Славка Славова

О Т К Р И В А Н Е

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Откривам заседанието на художествения съвет.

Предлагам следния ДНЕВЕН РЕД:

1. Разпределение на ролите в писите "Крал Лир" и "Опит за летене". "Опит за летене" е работно заглавие, трябва да ви предупредя. Писата ще има друго заглавие.

2. Категоризация на роли ^в "Сенки" и "Всичко е свършено"

По първа точка от дневния ред предлагам двамата режисьори да прочетат своите проекти и след това ще ги дискутираме.

Думата има Крикор Азарян.

ПЪРВА ТОЧКА

КРИКОР АЗАРЯН: ПРОЕКТОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА "КРАЛ ЛИР":

Крал Лир -	Иван Кондов
Граф Глостър	Георги Черкелов
Граф Кент	Георги Георгиев - Гец
Шута	Сава Хашъмов
Едгар	Асен Миланов
Едмънд	Антони Генов
Олбанският княз	Мариус Донкин
Корнуолският княз	Ганчо Ганчев
Гонерил	Кирил Кавадарков
Реган	Мария Стефанова
Корделия	Росица Данаилова
Френският крал	Ванча Дойчева
Бургундският княз	Виолета Гинdeva
Освалд	Жорjeta Чакърова
	Красимира Петрова
	Константин Цанев
	Михаил Петров
	Емил Джамджиев

Благородник от свитата на Лир Георги Гайтаников
Благородник на служба при Ол-

банския княз Антон Радичев

Благородник от френския двор Юри Ангелов

Младият слуга Антон Каастоянов

Високият слуга Соломон Аладжем

Старият слуга Любен Желязков

Лекарят Славчо Митев

Капитанът Атанас Воденичаров

Художник Светослав Генев

Композитор Кирил Дончев

Пластика и сценичен бой Таисия и Димитър Янбастие

Асистент-режисьор Здравко Митков

Това е едно момче, което тази година завърши и съгласно
едно решение на комитета половин година ще кара стаж. Стажът
трябва да бъде при по-големи театри. След това ще отиват в гра-
довете, където са разпределени, за да правят постановки.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Др. Младен Киселов.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ: РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА "ОПИТ ЗА ЛЕТЕНЕ":

Даскал Киро Любомир Кабакчиев

Илийко Младоженеца Рачко Ябанджиев /весело оживление,

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Какъв младоженец бе! /Смях/ Почна сме-
хът! /Смях/

МЛАДЕН КИСЕЛОВ:

Аврам Опитомителя Кирил Кавадарков

Мустафата Антон Радичев

Матей Нищото Георги Мамалев

Аврам Совалката

Николай Николаев /смях/

Игото

Георги Георгиев - Гец

Петър

Ганчо Ганчев

Апостолите:

Павел

Антон Каастоянов

Бабина душица

Асен Миланов /смях/

Емил Стефанов

ОБАЖДАТ СЕ: Това е добре.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ:

Аврамчето

Юри Ангелов

Аврамовица

Маргарита Дупаринова

Полицай

Виолета Бахчеванова

Венелин Пехливанов

Художниците предлагат да бъдат двама. Искам да поканя един съветски художник, който се казва Дмитрий Климов, и Атанас Велянов.

Композиторът е в период на преговори. Името ще съобщат допълнително.

Това мога да кажа засега.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Другари, имате думата по двете разпределения.

Др. Филипов.

И З К А З В А Н И Я

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Може би трябва да се одобрят с аплодисменти. /Веселост/ Аз одобрявам.

Мислено е първо за едно творческо покритие на образите. Някъде е направено с оглед да се изтръгнат едни нови, неочаквани

стрии в някои от предложените хора, но с едно определено намерение да се постигне добър резултат.

Дубльорствата са и с творчески намерения, и с намерение да се съхранят актьорите, да може и театърът да бъде осигурен. Това е много смислено направено.

Повече знам за Крикор - и тревогите му, и мислите му, дори и в режисърски съвет, когато е говорено. Едно интересно разпределение на "Крал Лир", а другото е едно покритие, което рядко може да се намери в друг театър. Макар че ще смени заглавието и ще сърка, но в "Опит за летене" имаме едно много богато разпределение, много интересно. Отсега се вижда, че ще се получи добър спектакъл.

Аз приемам и двете разпределения.

Разбира се съображения особено от страна на режисьори, не се изказват, защото щом се е насочил към един такъв ъгъл на разчитане на драматургията, би трябвало да се уважава. Винаги може да се направи и едно второ, и едно трето предложение, но винаги трябва да се изхожда от намерението на режисьора и да бъде в синхрон, освен ако някъде явно няма да се получи резултат, да се подскаже предпазливо на режисьора не е ли добре да помисли върху това и това. Тука такова нещо няма нито в едното, нито в другото.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Искам да съобща на художествения съвет, че са назначени на работа в театъра Мариус Донкин от театър "София", Антони Генов от "Сълза и смях" и Антон Каракстоянов от Сатиричния театър. Съобщавам ви го, понеже присъствуваат в разпределението. Да не се изненадвате.

Имате думата.

Др. Дупаринова.

МАРГАРИТА ДУПАРИНОВА: Аз от все сърце благодаря. Извинявайте, че лично говоря, но все пак съм член на този състав артически и след това съм член на художествения съвет. Много благодаря за това, че съм приета в писата, която ще прави др. Младен Киселов. Нека да е на добър час!

Вярвам, че работата ще бъде добра и над двете писи.

Мисля за другаря Георги Георгиев - Гец. Дали не би бил добре, може би трябва да се говори и с него, да има и други изпълнители на неговата роля, защото смятам, че той често има нужда от почивка.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Искам да приветствувам нашите двама режисьори, които включват в разпределението си едно попълнение от трима души, което идва в театъра.

Защищавам назначаването на тримата.

Разпределението на "Крал Лир" и на "Опит за летене" още в момента проличава и на мене ми е много интересно като гледна точка, като ракурс вече с оглед на изпълнителите какъв ще бъде и спектакълът. Много любопитни и неочеквани неща има, което вечно може да не ни радва.

Това, което лично в мен все пак остава като реално опасение, това е здравословното състояние единствено на Гец с две премиери една след друга с доста тежки роли и в двете премиери.

Също и на Асен Миланов, който ми се струва, че неизбежно в хода на репетициите ще повдигне въпроса за дубльорство.

Приемам разпределенията и пожелавам на добър час в работата.

ВИОЛЕТА ГИНДЕВА: На днешното наше събиране аз се чувствувам много щастлива, защото тук има няколко факта, които

не могат да не радват.

Преди всичко най-после нашият най-млад режисьор направи своята първа крачка в нашата творческа работа и тя е с едно такова сериозно произведение, каквото е "Крал Лир". Това много ме радва мен лично, защото разбира се всеки един от нас говори от свое име.

Радва ме също обстоятелството, че най-после Шекспир се появява отново на сцената на нашия театър. Това дълго, толкова дълго прекъсване според мен не беше никак добро. Дано всеки сезон имаме по един Шекспир в репертоара.

Другият факт, който ме радва особено много, това е гостуването на Младен Киселов в нашия театър.

И на двамата режисьори искам да им пожелая от все сърце успешна плодотворна работа. Не се съмнявам, че резултатите ще бъдат високи.

Третият факт това е идването на ново младо попълнение в редовете на нашия театър, така необходима за колорита на трупа - тези трима млади хора, които ръководството на театъра назначава в нашия състав.

Желая на тях също на добър час!

Дано следващият сезон бъде на много, много по-високо ниво от това, на което беше тазгодишният!

На добър час!

САВА ХАШЬМОВ: Подкрепям разпределението и на двамата режисьори. Пожелавам на всички приятна работа, понеже заминавам в командировка.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Аз искам да кажа, че също подкрепям разпределението. Приветствувам двамата млади колеги режисьори. Пожелавам им на добър час!

Но от опит искам също да споделя, аз вече казах на Коко

специално за Асен и за Гец за дубльори, тъй като аз също много се опъвах да сложа, но се оказа в процеса на работата, че е необходимо. Съвсем искрено си правя тази равносметка за мене и струва ми се, че ще бъде трудно при тези двама актьори с тази натовареност, която имат, и с тяхното не много добро здравословно състояние, да издържат такива тежки роли. Аз го споделих и с Ко-ко преди да влезем тук. Сега си позволявам да го кажа още веднъж.

Това е. На добър час!

БАНЧО БАНОВ: И аз също подкрепям. Мога да повторя само същото.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Друг кой иска думата? Виждам, че др. Кабакчиев се готви да се изкаже.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Не съм се приготвил още. След малко. Малко съм изненадан трябва да ви кажа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ами може да поискаш обяснение на режисьора. /Смях/ Ако не си готов, помисли си още.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Аз винаги уважавам мненията на режисьорите, защото знам, че са мислили много повече от мене, когато давам съвет тук. Но понеже ги прочетох много пресно и двете пиеци, просто за някои неща имах други представи и специално за пиецата на Младен. Може би трябва да започна от там, макар че казах, че не съм готов.

Аз си представях много еднотипни артисти в тази пиеца. Еднотипни. От разпределението, което ни се предлага, виждам известна смесица и си представям, че може би няма да се получи един единен език.

Откровено казано, аз като я четох, си представих, че героите на театъра ще играят. Това, че съм и аз в пиецата, в

първия момент ме изненада, но като си мисля, идвам до заключение
и така
че може ~~започна~~ и аз се радвам на това и благодаря за такъв род
доверие.

От тука нататък си мисля, че такъв тип Рачко, даже Ан-
дрей си представям в тази пьеса - такъв тип артисти. И затова
казвам, че не съм готов, защото нямам конкретно предложение.
Т.е. да се върви по пътя на стилизацията, така си мислех през
цялото време, а не по пътя на една битова характеристика. Това
ми беше първото усещане за пьесата и затова съм малко озадаен.

Колкото за повдигането, аз мисля, че Гец е по-необходим
в пьесата на Младен, отколкото в пьесата на Коко. Т.е. по-необх-
дим е като Игото, отколкото като граф Глостър в "Крал Лир".
Вероятно тука наистина трябва да семисли. Както Асен, чиято ярка
роля беше в Шута в постановката на "Крал Лир", която правихме,
но аз се боя, че твърде много сили ще му отнеме, за да играе
тази роля сега тук.

И нека още малко да помисля, за да мога да кажа нещо
по-конкретно.

КРИКОР АЗАРЯН: Аз първо искам да звезма отношение като
член на художествения съвет към разпределението, което предложи
колегата Младен Киселов. Същият проблем, който сподели др. Ка-
бакчиев, трябва да ви кажа, че ме е занимавал и мене. Става въп-
рос, когато четох пьесата, у мене възникна проблемът за стила
на актьорската игра, за единство, за ансамбъл, както сме свик-
нали да казваме. И в този смисъл, когато съм се мъчел да си
представям, аз също бях затруднен, защото просто трябваше да се
избере да се върви към една или към друга генерация и т.н.

Трябва да си призная, не знам, ако аз бях поставен
пред този проблем, дали така удачно бих направил разпределение-

то, както колегата Киселов го направи – нещо, което ме респектира още на режисърския съвет, когато сподели.

Струва ми се, че той успява да преодолее един проблем не заобикалайки го, а именно преодолявайки го.

Сега, когато чета разпределението и си представям, аз виждам, че просто има повече от подходящи предложения. И това само по себе си като че ли решава този проблем, за който преди малко говорих.

Аз приветствувам това предложение и го приемам.

Сега, що се отнася до проекторазпределението на "Крал Лир", искам да кажа, че наистина колегите още на режисърския съвет споделиха свои опасения по отношение на някои актьори, които сами не могат да бъдат, поради здравословното им състояние. Трябва да ви кажа, че това нещо ме е занимавало през цялото време, докато мислех върху разпределението. Трябва да ви кажа, че в този смисъл може би именно тези мисли са оказали влияние върху избора и по това предложение, което точно сега правя.

Но пред мен стоеше един такъв проблем, който и сега стои Крал Лир, главният герой в пьесата, това са двама равностойни актьори, двама наши известни актьори. Двойни състави на някои от важните роли биха поставили не само мене в много затрудненото положение как да намеря решение за връзка, защото нещата са свързани едно с друго, но мисля, че биха поставили в известно неудобно положение някой от двамата изпълнители на Лир. Аз бих искал във всички случаи да дам и на двамата изпълнители равни възможности.

Но пак казвам: за мене не по-малко важен въпрос беше, че слагайки втори изпълнител на някои от тези роли, това неминуемо влече след себе си връзката с роля, която е там да речем еди кой си, защото примерно на Глостър или Кент е еди кой си и

т.н. И в този смисъл аз съм се отказал. Колегите, които бяха на режисьорския съвет, знаят, че беше малко по-различно предложението. Аз се отказах от някои други предложения, от някои актьори в името на това да бъдат самостоятелни на ролите.

Благодаря ви за вниманието.

Аз най-главното не казах, за което взех думата. Аз с много голямо внимание ще чуя и не само ще чуя, но и ще мисля върху предложениета, които бъдат направени тук, защото това е едно проекторазпределение и за мене ще бъде много ценно всичко, което бихте могли да споделите дори като опониране.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ: Аз се присъединявам веднага към това, което каза Коко, защото това е много интересно за мене. Ще изслушам с много голямо внимание всички съображения. В този смисъл приветствувам начина, по който започна Любо да говори, защото това веднага ме настройва делово и някакси на нужните рели.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Другари, по отношение на "Крал Лир" аз приемам разпределението, приветствувам го. Разбира се трябва да се повторя – на всяка цена трябва да се направи това, което каза Любо – предположим, според мен разбира се, ние сме членове на съвета и само можем да дадем съвет, Георги Георгиев – Гец трябва да влезе ~~поскоро~~ в радичковата писка по тези съображения, които се изказаха тук – здравословни или да има втори човек.

За Асен Миланов също смятам, че трябва отсега да се помисли да има човек готов. Т.е. дето се казва дежурен организъм, защото всичко се случва, всичко става. Да не стане посред пътя катастрофа.

По отношение на разпределението на "Опит за летене" всеки, като чете писката, си има някакви представи, съобразя-

вайки се със състава, който имаме в театъра. Аз съм тук от 35 години вече актьор, познавам добре колегите и просто искам да повторя това, което казах в началото, когато приемахме пиесата че в тази пиеса, както сега Любо потвърждава това нещо, трябва да влязат първите сили на театъра. Това е първа пиеса на Йордан Радичков и трябва да влязат действително, както и Любо казва, героите в Народния театър.

По отношение на разпределението имам такива възражения или по-скоро предложения:

Определено възразявам за това, което се възлага на мен. Не знам защо това не можа да го приема за Илийко. Имел съм други представи.

Много ми се искаше в Аврам Опитомителя да влезе Черкело Аврам Опитомителя. ~~Хаджиаврамов~~, църковен настоятел и пр.

~~Мустафата - циганин~~

ОБАЖДАТ СЕ: Малък хаджия.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Не знам, може да греша, но това са мои впечатления от прочитането на пиесата.

Мустафата, представете си, аз бих видял дори Гецов вътре, Стефан Гецов, или ако не, Георги Раданов. Защо да не ги включите тия?

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Стефан Гецов в "Две весели победи" какъв циганин беше!

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Така съм си представял за Игото -Гец. Просто ми съвпада той.

Тези двамата Бабина душица - Асен.

И искам да предложа за полицая народния артист Андрей Чапразов.

С Аврамовица съм абсолютно съгласен. Така съм си представял тези две наши актриси.

И ето би се събрали един състав от първите сили на театъра, на който вече може да се разчита и да се постигне нещо голямо.

И все пак трябва да се помисли наред с по-възрастните актьори да се сложат и втори състави, за да не се получават тези работи, които се получиха при "Дипломати" и т.н. На всяка цена!

Свърших, като възразявам за себе си тук.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Ако гадая коя роля е в сърцето на Рачко...

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Не ме пита никой.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Позволи ми да отгадая. Според мене Рачко иска да играе Матей Нищото, където е Мамалев.

ВИОЛЕТА ГИНДЕВА: А Мамалев да играе Младоженеца.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: А защо не?

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Ами да.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Мамалев на всяка цена трябва да присъствува.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Понеже разговаряме така, ако позволите, другарю Фучеджиев, да продължа.

За мене въпросите, които си поставих тук, като взех разпределението са три, основно два:

Единият въпрос е Мустафата и вторият въпрос е Апостол Павел.

Първо бих искал да кажа, че ние Антон не го познаваме.

ВИОЛЕТА ГИНДЕВА: В стила на Радичков.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Той е в стила на Радичков, но не е в онъя стил, в който ние ще го играем. Така си мисля. И затова, ако трябва да дебютира, може би това, което има в "Крал Лир", е достатъчно. Така ми се струва.

Първо, мисля, че е възможна тази смяна между Младоженец Рачко и Мамалев - Нищото. Мисля, че е възможна. Т.е. Рачко Ябанджиев да бъде Матей Нищото, т.е. с бълхата. И си представям как би изглеждало при него много по-добре. И мисля, че е интересно, необично и по-ярко.

А Младоженца, Мамалев така и така искаме да го включваме в този състав, навярно би могло да се помисли да се играе от него, което е също твърде необично решение. И понеже Младен върви по необичайните решения, мисля, че това е възможно.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Мамалев на всяка цена трябва да присъствува.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Аз говоря за една размяна. Сложил съм стрелка. Даже ако ги съдим, те са равностойни и даже превес има младият - Младоженецът като текст повече, отколкото Матей Нищото. Аз може би съм имал свои съображения, когато слагах Рачко. Аз казвам какво би могло евентуално да бъде.

За Мустафата аз също не си представям Антон. Защото тук в този образ аз виждам и една трагическа нотка и освен това една идея, която е твърде важна и твърде опасна за нашето време - историята с имената. Тя и в момента е много деликатна. Трябва да ви кажа, че в югославската преса имало такава карикатура по повод на терористите, заловени в България. Казват: Защо твърдят, че са западногерманци, когато те са българи, защото всеки, който стъпи на българска земя, е българин.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Извинявай. Искам да ви уведомя, другари, че Мустафата няма да си забравя името, а нещо друго ще си забравя. За това е говорено с автора и авторът се съгласи. Това ще бъде направено.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Това е много красива тема, много.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Тя е и интересна.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Аз го казвам това, защото мисля, че има и една трагическа нишка, която при Антон ~~Не~~ се получи, даже в "Дипломати"... Така ли е, Енчо? Даже в "Дипломати" се получава основно по-смешната страна, отколкото другата страна при Антон Радичев. Т.е. тук според мене има една друга нишка, която трябва да се изтегли от друг тип според мене актьор.

Аз също си мислех за Гецов, но тук вероятно има и други съображения. Може би той не желае, може би ще бъде трудно да се работи. Но може да се помисли за Георги Раданов наистина много сериозно.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Не разбрах кого предлагаш за Павел.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: За Павел нямам предложение. Даже си мислех за него, понеже Ганчо и Раданов ги смятах за подходящи. Аз първо си мислех, че Раданов би вървял там. Аз си представих и Савата в този състав, но явно е необходим оттатък и не бива много да се дублира.

Но за Павел би могло да се помисли още. Нямам конкретно предложение. Според ~~Мене~~ Раданов трябва да влезе.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Раданов трябва да влезе на всяка цена тук.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Ако не беше Асен Миланов с дубльор, аз бих предложил Емил Стефанов.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Аз съм на същото мнение.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Т.е. посоката на мислите ми е в ония, които говорят народен театър. Нали разбирате за какво говоря? Които ще издържат в един такъв стил.

Това са ми съображенията засега.

А по повод на тримата назначени млади, понеже влязохме

в диалог, аз все пак мисля, че художественият съвет би трябвало да има отношение по този въпрос. Много уважавам тези съображения. Право е на директора да назначи хора, но мисля, че независимо от това, че са имали дебют в други театри, дебютът за нашият театр в този случай е задължителен. Т.е. когато се появят на сцената, мисля, че трябва да ги огледа художествен съвет и да си каже думата.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: И аз съм на това мнение.

ВИОЛЕТА ГИНДЕВА: Вътова отношение би могло да се направи това преместване на Антон Радичев, за което казваш ти, да влезе Раданов на мястото на Радичев. Би могло да се сложи тогава Тони, който е по-дълго време в нашия театр.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Да, това би могло. Антон Радичев би могъл да отиде на Павел според мене.

ВИОЛЕТА ГИНДЕВА: Точно това казвам аз - Тони Радичев да бъде първи, а Антон Каастоянов - понеже те и двамата са Антон да бъде втори.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Да, това би могло да стане.

Т.е. ако правим разместяване, за да останат този тип хора, Антон Радичев би могъл да отиде на Павел. Понеже, другарю Филипов, ме попитахте, това е за мене едно възможно решение.

Присъединявам се към мнението на Рачко за Полицая да бъде Андрей Чапразов. Защо да не бъдат двамата.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Разбира се!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ако се съгласи режисьорът аз приветствувам това - двамата с Венко.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Трябва да ви кажа, че Венко Пехливанов е един актьор, който твърде много се развива напоследък.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Да, да.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Много. За мене постижението му в

"Дипломати" е много сериозно, много ярко, много интересно. И актъра трябва да кажа, аз за Едмънд си представях, че той ще играе. Но тук явно други са съображенията и затова не мога да настоявам. Но това е един актьор, за който трябва да се мисли, защото се развива интересно.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Аз по тези съображения го предлагам за Глостър.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Разбрах аз. А защо да не бъде с Гец Глостър? Венелин Пехливанов да участвува с Гец.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Може разбира се.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: В обратен план да бъде Венелин.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Говорете. Добре.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Ние разсъждаваме така.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Нека така да говорим, може да се роди някаква истинка.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Разбира се.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: За да не пропусна нещо, искам да съобщам една такава подробност. Понеже с Андрей сме в една гримърна, стари колеги, приятели сме от много отдавна, просто направим с него един опит, дадох му писцата и му казах: прочети тази писца. Защото когато аз я прочетох, мислех и мисля, че той трябва да влезе вътре. Той прочете писцата и го питам какво ти е мнението. Както ще да е, каза си мнението за писцата. Викам: ти би ли се включил в тази писца? Ами, вика, защо не. Ти знаеш, вика, как мога да изиграя един стражар аз. Викам: точно за това съм мислил! /Смях/ И викам, ще те предложа, да знаеш.

Това го съобщавам на стъвета да знаете, защото той е малко по-особен, чапрашик, дето се вика.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: И фамилията му е такава.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Да, и фамилията му е такава – чапраз.

/Веселост/

Така че той с удоволствие прие това нещо и аз апелирам той да влезе в този старши стражар.

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: Още повече, че на места се казва Капитана. /Смях/

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Не, това не бива да се...

И ми се ще да влезе и Черкелов. Много ми се ще.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз бих искал да кажа нещо по този повод за Андрей Чапразов. Аз искам да поздравя другаря Рачко за успеха който е имал с Андрей Чапразов с молба да продължи в тази насока защото това е наистина един от най, не бих казал най, но един от най-талантливите хора в нашата трупа. И нито ръководството, нито колегите му, нито художественият съвет най-малко имат никакъв грях към него. Той към нас има. /Смях/ Но това е хубаво, че...

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: Не бива да допускате, че ние в гримьорната имаме никакво влияние над него. /Смях/ Над други постъпки. Нямаме влияние, нито заслуга.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Предложението е интересно. Ние не сме дръзнали да го кажем на художествения съвет по други съображения - да не ни стреля. /Веселост/

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Аз просто споделям с вас, че направих такъв експеримент. Насилих го да я прочете и да си каже мнението какво е.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: От всички съображения, които изказаха колегите артисти, понеже водим диалог и диалогът ще продължи, това с Чапразов е наистина сериозно и с голям заряд за художествен ефект, много голям. И аз изцяло приемам да бъде първи Чапразов втори да бъде Пехливанов.

Радостно е това, което днеска констатираме за такъв интересен актьор като Венелин Пехливанов – развитието му, успехите които има, задръжки имаше човекът някакви в миналото. Това е досре сега.

Аз все още не мога да споделя съсбражението, изказано от Любчо Кабакчиев за разностилие, което би се получило евентуално. Аз нарочно употребявам тази дума. Добре било да влязат още по-силни актьори. И ако Чапразов не е бил предлаган, съображенята са ясни и сега ги приветствувам новите съображения. Щом се е съгласил човекът, да играе. Чапразов е дисциплиниран в работата си. Само че има дебушета. Той е дисциплиниран актьор, но има дебушета. Най-неочеквано, в най-такъв момент ще направи нещо, което ще прелее чашата. Режисьорът го е търпял, колегите са го търпяли ден, два, месец и накрая вече прелива чашата.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Ако не бяха тези дебушета, аз мисля, че той би бил и Крал Лир чудесен!

БАНЧО БАНОВ: Ах, какво ще говорим!

ФИЛИП ФИЛИПОВ: На много места би бил чудесен, защото е един отблестящите актьори на трупата.

Сега за другите предложения.

Аз не бих приел предложението за Черкелов да влезе тук. Все едно, има интереси и на театъра. Черкелов навсякъде би блестял, дори и там, където е извън неговото зърно, неговите възможности, той ще преодолее известни неща и със своята индивидуалност и режисьор ще зарази, и образа ще изтегли, макар и не към него, и ще имаме резултат добър.

Но нека да оставим Иван Кондов и Черкелов двамата да разделят Крал Лир. Това е една също голяма задача. Още повече, че отдавна не е поставян Шекспир.

Сега Рачко защо не приема едно странно решение аз не знам. Но тъкмо парадоксът, който е най-голямата сила на Йордан Радичков, и едно необичайно решение, което режисурата ни предлаи което е обмислила много дълбоко, много сериозно, е подходящо тук. Самото появяване на този наш блестящ актьор Рачко Ябанджиев в необичайна по възраст роля - самото това крие в себе си един парадокс, представлява един извор за експлоатация в тази насока от страна на режисурата, да разкрива едни необичайни сфери в образа.

Другото решение е по-баналното, по-първото, по-обичайното, ~~помиръжава~~, което би се предложило. А тука дава известни богати възможности и при една експлоатация на едно такова решение от страна на режисурата на много податливия, податлив и талантлив Рачко Ябанджиев, блестящ актьор, аз мисля, че ние ще бъдем свидетели на неочаквани разкрития и взрив от одобрение и смях в залата.

Разбира се, другото предложение, което правят колегите тук, онова първото, което би се явило насреща, също е интересно. Нека да оставим режисьора да помисли. Но аз не го съветвам да се отказва, ако е стабилен в решението си, от това, което е намислил.

Аз пледирам много за Раданов, другари. Ако трябва да бъдем справедливи, в "Протокол на едно заседание" Раданов играе блестяще наравно с най-добрите изпълнители на тази постановка. Това е един актьор, към който ние имаме едно задължение. Мисля, че той би могъл да влезе с основание в тази постановка.

Не се беспокоя от младите хора, които за пръв път ще стъпят на сцената на Народния театър. В една такава среда, в едно такова място те така ще бъдат увлечени от старите колеги,

от атмосферата, от всичко, че според мене стилистиката, атмосферата и еталонът на театъра не само няма да се наруши, но при една здрава ръководна работа от страна на режисурата и особено на колегите, те ще намерят истинското си място, присъствие и успех на сцената на театъра.

Моето безпокойство е за Асен Миланов, който и в Шута е незаменим според мене, не бихме могли да го отльчим от там или да му намерим дето се вика адекватен изпълнител, ако го сложим и в тази пьеса.

Ето, това е палитрата на Народния театър. Човекът се явява на двете места с цялата си тежест на творец. Нито оттатък ще го отместите, нито тука ще го отместите. И затова по-добре е да посъветваме режисьорите да намерят една подкрепа на Асен Миланов и на едното, и на другото място, отколкото да го оставим само на едното място. Ние трябва да мислим и за марката на театъра. Не може нито "Крал Лир", нито българската пьеса, с която театърът ще се представя, с която ще се представи и Радичков и ще получи именно тука при нас истинското си разкриване, много богато, много интересно, да бъде с отсъствието на Асен Миланов.

Така че в този смисъл, ако влезе Чапразов, ако имаме Любчо Кабакчиев, ако имаме Рачко Ябанджиев, аз няма да изброявам нататъка хората, какви други премиери искате да влязат в това разпределение? Нали две пьеси правим, другари, нали ще ги разпределим една след друга. Вие ще видите, че и в третата пьеса, и в четвъртата пьеса, известни хора, до десет на брой, ще се повторят. Ние трябва да уважаваме това нещо. Само че така да правим, че да слагаме с тях и хора, които да ги следват, дубльори.

С тези съображения аз мисля, че съветите, които дават нашите приятели, са ценни съвети и трябва да се дообмислят неща-

та и накрая да оставим директора заедно с режисьорите, като се изкажат още много съображения, да решат въпроса и на 29 или кой септември да се почне и с едната, и с другата пиеса, за да не се затормозват другите две задачи, които ни чакат – едната е Шоу, другата е Гогол.

Ето това са моите съображения, другарю директор. Аз уважавам тези неща, които казаха тук колегите, и мисля, че може да се намери един точен баланс без да се нарушават общите тенденции, които са ръководили двамата режисьори.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Във връзка с казаното от др. Филипов искам да направя само едно вметване. Аз чух, че кандидатствува за нашия театър Асен Ангелов Кисимов от онзи театър. Ако той кандидатствува, според мене той е възможният дубльор на Асен Миланов в Шута в "Крал Лир".

ВИОЛЕТА ГИНДЕВА: Това е идея.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Това е за мене един много интересен актьор и много в стила на нашия театър. Може да се вмести и навсярно да дублира и Асен.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ: Аз не знаех това.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Аз го чух това вчера. Ако е така, др. Фучеджиев сигурно може да каже, това е една възможност.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: И аз ще повторя това че не съм дотолкова подгответена, че да правя обмислено конкретни предложения и някакси като цяло и двете предложения ги приемам.

Сега за радищковата пиеса много правилно се изказа др. Филипов – и аз мислех така – че би могло да се помисли, без да отпадат тези, които са предложени, да влязат и новите предложения на по-възрастното поколение актьори, като бъдат по двама изпълнители.

Аза "Крал Лир" действително и аз мисля като няколко души, които се изказаха, всъщност почти всички го казаха, за дубльорство на Георги Георгиев – Гец и на Асен Миланов.

Аз даже предлагам, и пак го повтарям да се запише, Венелин Пехливанов за Глостър. А за Шута, може би недокрай съм мислила, предлагам две имена, върху които да се помисли: Николай Николаев и Георги Мамалев евентуално. Именно да бъде млад човек Шута. Не знам как сте мислили вие, но казвам, че аз не съм мислила по този въпрос.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Аз искам да кажа само две думи.

Разбира се много е хубаво, че стана такъв диалог. Първо струва ми се, че и двете предложения са обмислени, но щом започнат да щракат мисли и по двете разпределения, аз бих искал също да кажа за пьесата на Радичков.

Струва ми се, че това е пьеса, която ние неминуемо ще покажем и на прегледа, който предстои. Би трябвало да се прецизира още малко в този смисъл и в този план, за който говори др. Каракчиев, като се хвърлят наистина най-елитните сили в пьесата.

Споделям за Андрей Чапразов безпрекословно влизането.

Предлагам Апостол Павел да влезе Сава Хашъмов и разбира се Антон Каракчиев да си остане. Но ми се струва, че присъствието на Савата в ролята на Павел ще бъде много интересно нещо. Няма какво да го жалим. Той прескочи каквото трябваше да прескача.

Споделям също така Рачко Ябанджиев да бъде Нищото, а Мамалев да отиде Младоженеца.

И горещо ми се иска да предложа за циганина Стефан Гечев, като считам, че това ще бъде нещо много интересно. Така мисля аз. Спомнете си го в една малка роля в "Трета патетична".

Ех, той вече беше изиграл Иван Шишман. Тук става въпрос за цялото. И ми се струва, че ако успеем да го убедим, ще бъде много интересно нещо.

Колкото до предложението на Николина, аз мисля, че Коко много добре е премислил всичко и специално тука за себе си бих искал да кажа, че моята малка фабрика не може да конкурира гигантския тръст на Асен Миланов. Затова много ви моля, мисля, че тука е направено чудесно. После Асен след лятото ще бъде освежен. След това турне се поправи.

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: Най-напред искам да кажа нещо, което мисля по принцип. Разбира се съображения да изказваме по разпределенията сме задължения и те биха могли да бъдат в някаква степен полезни, особено за един гост-режисьор. Но като имам пред вид, че трупата е много под ръка – трупата на Националния театър – любопитството на младия, не съвсем млад режисьор е такова, че той навярно познава тази трупа добре, опасността от разминаване, от груба грешка е минимална.

Трудно ми е да съветвам, защото дълбоко уважавам решението на кой да е режисьор, когато става дума за разпределение. Ние знаем по-малко от режисьора. Това е съвсем сигурно по отношение на това, което има намерение да прави. И ако трябва да става разговор, то е добре да става в момента. Така си мисля – че е добре да каже режисьорът в момента: това мисля, че не е така или приемайки съвета, обмислено или необмислено, въпросът е, че не може да бъде съвсем конкретна помощта ни.

Различните ни съображения, а в крайна сметка се вижда, че все пак те се подчиняват на един принцип, могат да го подпомогнат и трябва да се пазим да не го дезориентираме, да не го заблудим, да не го натоварим. Имам пред вид и двамата режисъ

ри, независимо от това, че Коко е назначен при нас, но той все пак започва да работи първа пиеса тук.

Аз споделям съображенията по принцип, че на по-възрастните е добре да има една подpora.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: На всяка цена.

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: Тя може да бъде - за това сме говорили друг път - с известен компромис. Това се отнася чисто до интересите на театъра в практиката ни, в ежедневието ни. Ние се изправяме - другарят директор най-добре знае това, пък и ние самите страдаме от това - изведенъж пред дилемата какво да сложим в седмичната програма в афиша. Това става вече практика. Ние знаем помежду си причината и няма да издам тайна, макар че Младен е все още гост, че причината за това е недостатъчно добре комплектуваната трупа. Тя продължава да е недобре комплектувана. А ме е страх, че това би могло да има по-тежки поражения и за тов също сме приказвали. Трябва да се мисли в перспектива как тази работа да се отстрани навреме. Ще минат десет години и ние ще се чудим какво да правим.

Тримата новозазначени аплодират. Познавам и тримата актьори. Но на нас ни предстои да назначим трима. Ако трябва да мислим за бъдещето на театъра, трябва да се назначат на тази възраст десет души. За това трябва сериозно да се мисли.

Какво е другото, което уважавам като съображение?

Съвсем сигурен съм, че това би затруднило режисурата. Двата състава затрудняват режисурата. Сроковете, всичко това уважавам и все пак трябва да се мисли за театъра и за тази черна работа, която представлява афишът. Т.е. от двете беди - това съм го казвал и на Енчо, пък и не съм го изненадал с това, той го знае и сега колко му е лесно на Енчо да посъветва колегите

си, направи си самокритика, добре че има магнетофон...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Той каза, че си прави равносметка, а не че си прави критика. /Смях/

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: То звучи като самокритика и така е и записано.

Не трябва да полагаме толкова много усилия да убедим, особено режисьора, който е в тази трупа, че трябва да се направи лек компромис, колкото е възможно по-лек, и да се сложи до едини актьор друг актьор, за да сме спокойни, за да има сравнително спокойствие в работата ни.

По отношение на конкретността, на това, което би могло да се каже все пак по-точно като съвет, то не е много различно от това, което се јаза.

И аз мисля, че е добре не да се извади Гец от разпределението на "Крал Лир", това не смея да съветвам Коко Азарян, но да се сложи човек го съветвам.

И това за Венко Пехливанов мисля, че е разумно предложението. Работата действително е такава, както казаха колегите тук. Артистът с оставянето си става все по-добър. Това е очевидно. Става добър артист, интересен артист става, силен артист става. Престава да се любува на гласа си и започва да му идва акълът в главата. Мога да си позволя да го кажа, защото той е по-млад и няма да ми се разсърди.

ОБАЖДАТ СЕ: Ще търпи.

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: Друго нещо, което мога да кажа.

Споделям предложението за Андрей. Да не влезе Андрей Чапразов в тези две пиеси работата е ненормална! Просто за театъра ни не е добре. Аз също мисля като др. Филипов, като останалите колеги, че той е невралгичен момент в трупата, но това не

ни оправдава. Това не значи, че ние решихме: а, дай сега да го изолираме, да не се съобразяваме с него, той е труден.

Такова нещо не може да се мисли! Това е несериозно! Той е един от стълбовете – ще ми позволите баналния израз – на Националния театър и не може да бъде извън играта! Трябва да бъде вътре. Непременно! Той има своето място, солидно.

Така че понеже аз знам това, което Рачко каза, аз бях там, заедно сме говорили за това, мога да кажа, че той може да свърши чудесно тази работа. Няма нужда да се убеждаваме, че пие сата, въпреки че обсъждахме и разговаряхме по нея, аз и на обсъдането и приемането й в нашия репертоар казах скромно две изречения, защото мисля, че не е възможно чак толкова дълбоко да я обсъждаш. Тя е художествен факт, независимо от съображенията, които би могъл да има човек.

Но най-налагашкото се е това – това не е драматургия, којто може да се оправи с блестяща режисура. Това съм 400 на сто убеден. Тази писка не се спасява с блестяща режисура, а с актьорско присъствие, с една литература, с един диалог, който може да се поднесе вкусно, апетитно, както е написан, а това предполага актьорско присъствие, категорично актьорско присъствие!

Работата с възрастните може да бъде поразместена, но не в това е проблемът. Проблемът е в очарователното актьорско присъствие. Нека не звучат много битово, той не би могъл да звучи като селянин. Ние знаем това. Той не би могъл да звуци като селянин, който е станал полицай. Това няма никакво значение. Всички останали селяни не е страшно да не звучат като селяни. Както цялата писка би могла да се пласира в друга страна.

Тука, изхождайки от този момент за една сигурност зад гърба на артиста, който може да ни изненада с неразположение,

меко казано, искам да направя едно еретично предложение, макар че според мене за Коко няма да бъде еретично. На Асен Миланов да се сложи дубльор и ако ще бъде компромис, а то е компромис, няма нужда да си затравяме очите пред това, че трудно се заменя или трудно се поставя равностойно нещо на Асен Миланов, аз бих предложил да се сложи жена, актриса да се сложи. Просто да помисли Коко за тази работа. Като аз даже имам конкретно предложение и си позволявам да му го кажа.

Аз бих го посъветвал да помисли за Славка Славова. Искам да се аргументирам.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Работата се възви! /Веселост/

МЛАДЕН КИСЕЛОВ: Какъв завой направо! /Веселост/

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: В един национален театър би могло да има в годината един шокиращ художествен факт. Това е добре за хгияната. добре е за неспокойствието. Стабилността на марката няма да се наруши, ако ние имаме художествен факт, който за съжаление не пошумя, не се вдига шум около него, който е противоречив или такъв- онакъв и се говори. Даже в изтеклия сезон имахме два такива художествени факта. Дай боже да са художествени. Но те бяха такива. Едното беше "Емигранти", другото беше "Когато гръм удари". И за двете пиеси се говори такова, онакова... А това е добре за театъра. В това съм убеден. Не бива да бъдат работите все прилични. Да, това е лицето на Националния театър. Добре е от време-навреме да има малко изкривена физиономия Националният театър. В това няма нищо страшно.

Аз не казвам вземете това и го направете. Просто ви го подхвърлям и го подхвърлям на Азарян определено.

ОБАЖДАТ СЕ: Една шутка. /Смях/

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: Шутка ще бъде.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Няма да се прави на мъж.

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: Имам пред вид руското звучене на думата а не твоето, гад такава, което ти имаш пред вид /смях/. Руското съдържание.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Една шега.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Абе шега, тя да излезе от театъра, да видиш какво ще стане! /Смях/

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: И аз мисля, че по линия на дубльорства-та и най-вече на това, че е добре да влязат артисти с присъствие Раданов непременно трябва да влезе. Непременно! Трябва да влезе в радиочковата пиеса, където колегите казаха. на това място.

Това е, не мога да се сетя друго.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Друг иска ли да каже нещо? Няма.

Има думата др. Азарян.

КРИКОР АЗАРЯН: Няма да скрия огромното си удовлетворение от атмосферата на художествения съвет. Винаги съм си представял, че в един добър театър така трябва да се говори - конфликтно, така самостоятелно всеки да споделя своето мнение. Втова отношение безкрайно ви благодаря.

Аз ще мисля сериозно върху всички предложения, които се направиха, и вероятно нещо ще намери отражение в разпределение.

Що се отнася до това толкова неочеквано и на пръв поглед драстично предложение на др. Черкелов, той каза, че Азарян няма да се учуди, защото ние сме говорили, в смисъл, че аз споделих с него за решението на Джорджо Стрелер, където действително шута играе жена. Рецензиите, които съм имал възможност тук да приведа в литературното бюро и да прочета, са, че това се счита за едно от най-големите открития на спектакъла. Той мотивира това

нешо. При него играе шута Корделия, актрисата, която играе Корделия.

Трябва да ви кажа, че още преди един месец, още преди да получа тази книга и да ми я преведат, моят художник, както Черкелов ви изненада, направи това предложение пред мене. На мене ми изглеждаше много шокиращо, но ме провокира да мисля и докато мислех, аз през това време прочетох, че това е направено вече. И колкото и да е съблазнителна идеята, макар и парадоксална, просто ми е неудобно да повторя нещо, което е правено вече.

Иначе в себе си смяtam, че това е една много интересна идея.

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: То всичко е правено.

КРИКОР АЗАРЯН: Джорджо Стрелер прави обратното, което са правили на времето на Шекспир. Тогава момчета са играели женските роли и момчето, което играело Корделия, играе и Шута. То е явно и по писаната, защото там, където е Корделия, Шута го ням и обратното.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Има смисъл.

КРИКОР АЗАРЯН: И той прави обратното сега и това е имал едни нови измерения, нови звучения. Но това е едно откритие на един голем творец.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ти ще го използваш в следващата си постановка в нещо друго.

КРИКОР АЗАРЯН: Благодаря ви.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ: Аз също искам да започна с думи на благодарност, защото все пак това, което чух, наистина ме заставя да мисля. Това е много интересно.

Сега първо за това решение за Младоженеца. Този пусти младоженец! Това е нещо, което ми дойде на ум...

КРИКОР АЗАРЯН: Сугестивно.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ: Да, доста сугестивно, както казва Коко. Споделих го с Йордан и доста с опасения, защото ми беше любопитно каква ще бъде реакцията му, без да имам никакви практически намерения по въпроса. Всеки човек си мисли, както ето сега това предложение Шута да бъде жена. Но не от никакъв интерес към пародакса на всяка цена, а от това, че реакцията на Йордан ме окуражи в смисъл, че той прие това с голям ентузиазъм и даже се настрои на такава работа – да прегледа целия текст от тази гледна точка и да направи ролята така.

Това разбира се е нещо, което за мен в случая – искам да продължа мисълта на Черкелов по този въпрос – е приемливо. Абсолютно съм съгласен с това, че представлението в най-благородния смисъл на думата трябва да бъде актьорско. В този смисъл колкото и писателя на пръв поглед да е постановъчна, с всичките си трансцендентални решения, които предлага, за мене в един момент ще се стопира осветлението и всичките шуротии и шашми и ще трябва някой да застане и просто да каже никакви думи. А щом ще ги каже тези думи, то тук ще почне и представлението.

В този смисъл за мен е много важно вътре първо всичко, в ето излиза на сцената, да е роля, и в този смисъл ще продължи работата с Йордан. Това, което предложихме на вниманието на съвета, е само първият вариант на писателя. Той през лятото ще продължи да работи върху нея, защото тя е написана за много кратко време. Писателя е написана просто на един дъх – за по-малко от месец. Той се затвори в Пловдив и я направи на един дъх, просто я изля, без да разсъждава конструктивно върху нея.

В този смисъл самият Йордан е много настроен на едно очакване и от съвместната работа с актьорите. Той е човек, който

работи много леко. По време на репетиционния процес е винаги пружиниращ и готов. Не е кабинетен писател. Това за нас е много добро обстоятелство, защото ние ще можем според мен освен герои да ги направим като литературните им основи, да ги направим и като изпълнителите. А за мен това е много важен процес в случая. Радвам се, че и за Йордан е така. Той много разчита на този контакт с конкретните изпълнители.

В случая тази идея за Илийко е най-парадоксалната разбира се, но при толкова решителен отвод аз ще продължа да си мисля по въпроса, защото за мен тук има един критерий – интуитивното предразположение към материала. Ако това го няма, процесът ще бъде сложен и труден.

Бих могъл да разкажа какво си представям от това, но то е може би необходимо да стане между двама ни, за да произлез от това някакво конкретно решение. Не бих искал в никакъв случай решението да остане като афиширано намерение за парадокс. В никакъв случай! Няма смисъл. Напротив, на мене ми се иска да стигнем в отделните роли до такава органичност, че когато излезете на сцената, да сте пределно свободни всички.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Именно органичност.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ: Да, това е много важно, много важно за мен. И в този смисъл даже то е по-важно от всякакви предварителни намислени, колкото и да са любопитни, схеми.

Иска ми се да излизам от хората, които ще играят. В този смисъл проблемът за двата състава при мен стои в случая много остро, защото ще приближавам радицковите герои към изпълнителите категорично. Просто иска ми се да намерим точки на съприкоснение между конкретните хора и тези герои, които той ни предлага.

В този смисъл писата няма една готова формула.

Сега нататък. Второто предложение, свързано с Чапразов, е сериозно предложение. Просто няма какво да обсъждаме тук. Мое решение да не го включвам в разпределението беше продиктувано единствено от тези съображения, които бяха изказани тук.

Но без съмнение, просто няма какво да обсъждаме, финалът на тази история става могъщ веднага, когато този човек се появи. Това е естествено. И в този смисъл даже ми се иска да няма селяни, да няма граждани в тази работа въобще, а това да бъде такава история, че да се види вътре този национален духовен момент, в който вече изчезва тази прословута граница между града и селото и става дума за българи. В този смисъл и писата звучи мощно, защото тя говори в краищата нещо много просто – за това, че страстита към летене е неизтребима в тази нация, живееща тук на това парче земя. В този смисъл за мене е много важно да няма предварителни решения – селско-градски, битови и не знам какви си други.

Присъствието на Андрей Чапразов е много важно за мене и ако то може наистина да стане, в този смисъл аз бих говорил с него, след като съществува вече такава възможност. Тогава аз не се боя никак за финала на писата. Защото тогава знам, че имат противник тези всичките. Срещу тях стои сила, която е голяма.

Само че ме смущава единствено обема на задачата. Но това е пак въпрос на разговор с него и на решение.

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: Това смущение можеш да го изхвърлиш веднага.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ: Да.

За Мустафата искам да обърна внимание на следното нещо.

Тук има изключително голямо физическо натоварване в тази роля. Изключително голямо! И решението да бъде млад артист не е случайно. Това е човекът, който има най-много хвърчене, има такива летежи по върха и по такива работи. Той е единственият, който пада от балона долу и който отново се вдига горе.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Акробатичен.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ: Да, акробатичен. Проблемът е много сложен за мен. В този смисъл беше предварителното решение да бъде млад изпълнител задължително. Просто тука има чисто каскадни проблеми, които трябва да се решат.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Тогава Николай.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ: Трябва да кажа, че много от предложенията тука ме карат да мисля и не бих искал веднага да взема отношение. Ще ги обмисля много сериозно.

Така че за да не говоря много приказки, усещам, че почвам да се повтарям, благодаря още веднъж за вниманието и ще имам предвид всичко, което се каза.

В този смисъл участието на Гецов е просто проблематично чисто пластически. Да оставим всички други съображения. Можели да се сложи той на обувки с пружини, които да го изхвърлят на високо! Как ще стане тази работа?! Това е невъзможно.

Сега за двамата апостоли - Петър и Павел. Това са двете роли, които ще бъдат още развити от Йордан. И тук съображението да се сложат Ганчо Ганчев и Антон Каракоянов са преди всичко следните. Те са най-статичните, на пръв поглед чисто пластически герои, защото стоят в това каче, в това буре там. Но това, което прави Ганчо Ганчев в Олби, мене ме изуми просто. И аз никога нямаше да помисля за този актьор в такъв материал, какъвто е ради чоковият, но това беше откритие за мен, много силно ме

впечатли тактът, с който той присъствува, и способността за прераждане – нещо, ксето не го подозирах в този актьор. Просто смяtam, че той трябва да влезе в това разпределение независимо от това даже какво ще играе. В този смисъл много ми е интересно да опитам да работя с този човек, защото явно тази му способност за прераждане съществува в него. За мене това е нещо много интересно и любопитно.

Искам да направя тук една малка скоба. Онази вечер гле дах "Емигранти" и също ме порази от тази гледна точка представлението.

Сега нататък. Какви други съображения искам да кажа.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: За Ганчо не е ставало дума.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ: Не, просто така.

За Антон Каракоянов. Мисля, че той съдържа много неочаквани неща в себе си като възможности за открития. Мисля, че трябва да влезе в разпределението. Къде и как ще стане това още не мога да кажа.

Савата – разбира се, боже! Автоматически влиза в разпределението. Но къде, как ще стане това? Ще се мисли.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Той е също неразкрит комически артист

МЛАДЕН КИСЕЛОВ: А, боже! Има няколко момента в това представление "Сенки", които говорят за това. Освен това аз го познавам отдавна лично и знам за кого става дума.

Много тъжна и смешна едновременно трябва да е тази история и в този смисъл не ми се иска да се върви по линията на голия парадокс, а по линията на един пределно ограничен живот вътрешен. И в този смисъл за себе си не виждам, може да съм наивен в момента, никакви опасности от това, че тези актьори ще се срещнат с такъв автор. Ами той е сериозен точно защото е

ограничен, безкрайно. Йордан е безкрайно ограничен автор. За мен той не е парадоксален писател, а просто тези герои, които той описва, те мислят така. Ама мисленето вече изисква органика и в този смисъл способността за органика на актьорите в тази трупа не поставя никакви проблеми за мен. Пак повтарям, може да съм наивен, но за мен това е така.

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: Основното достойнство на трупата.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ: Серизно. Аз видях онази вечер "Емигранти", както вече ви казах, един геометричен текст, геометрично конструиран, писана явно в кабинет, колкото се върви към финала, все по-изсмукана от пръстите става, все по-условна обобщена, в един момент усещаш, че органическият подход към този текст го прави човешки, реален, възможен. Колкото повече Йордан го направи органически, толкова повече ще бъде възможна история, а щом тя е възможна, тя моментално прескача рампата, слиза долу и има ефект у зрителя.

Възможността на тази история ми се струва главния критерий, възможността да се случи.

Това е основното. Пак се извинявам, че много говорих. Благодаря за вниманието.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Друг някой иска ли нещо да каже по този въпрос? Няма. Приключваме по първа точка.

Обсъждането мина много активно, много интересно. Двама режисьори ще обмислят тези предложения. През седмицата ще бъдат обявени двете разпределения.

ВИОЛЕТА ГИНДЕВА: Планът за премиерите вероятно ще бъде

по дати.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: На 3 октомври ще започне "Крал Лир" и да завърши на 12 декември.

Другата ще започне на 14 декември и ще завърши на 23-25 февруари.

С това приключваме.

По

В Т О Р А Т О Ч К А

за категоризацията.

Предложението на др. Мирски е следното:

Клаверов	- 1,5
Бобирев	- 1,5
Набойкин	- 1,5
Свищиков	- 1
Тараканов	- 1,5
Нарукавников	- 1
Обтяжнов	- 1
Апрянин	- 1
Камаржинцев	- 1
София Александровна	- 1,5
Олга Дмитриевна	- 1
Иван	- 0,75
Сергей	- 0,75

За "Всичко е свършено" предложението е:

Съпругата	- 1,5
Метресата	- 1,5
Докторът	- 1.5

Дъщерята - 1

Най-добрят приятел 1

Синът - 1

Медицинската сестра 1

Това са, другари, предложениета на двамата режисьори.

Имате думата по тези предложения.

ИЗКАЗВАНИЯ

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Аз само бих искал да кажа, че в писателя на Олби ми се чини, че всички би трябвало да имат по точка и половина, защото са непрекъснато на сцената през цялото време. Раданов е през цялото време на сцената и участва. Т.е. ~~не~~ въпросът в килограмите текст, които имат другите актьори, а там е малко по-сложно според мене.

ВИОЛЕТА ГИНДЕВА: Но си стои.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: И пледирам за повече.

Иначе за "Сенки" според мене е справедливо.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Подкрепям това, което каза Николайчо, да не се повтаряме. За Олби. Това е такава мъка долу.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Не може ли на Метресата 2 точки.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Няма такава таблица.

ВИОЛЕТА ГИНДЕВА: Аз също подкрепям.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Аз също.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Други мнения има ли? Няма.

Значи на "Всичко е свършено" на всички по една точка и половина.

На "Сенки" - както е предложението на режисьора.

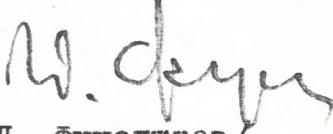
С това приключваме нашата работа.

Закривам заседанието.

Благодаря ви и ви пожелавам приятно прекарване на лятото
някъде докъм 1 септември, когато пак ще се съберем.

/Зъкрито в 12,35 часа/

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/Д. Фучеджиев/

СТЕНОГРАФ:

/Л. Лазов/